

[Arne Bjerregaard.]

værende system favoriserer udearbejde, så det klodser. Hvis nu de to, som havde udearbejde, bliver arbejdsløse og den anden, som ene skulle sørge for indtjeningen, også skulle blive arbejdsløs, hvad får så de, der var udearbejdende? 100.000 kr., medens den ene arbejdsdende måtte nøjes med 60.000 kr. Er det ikke at bestemme over skattepolitikken, hvorledes man skal foretage sin arbejdsdeling i familien? Hr. Glistrup siger, at i skattelovgivningen beskattes den hjemmearbejdende med nul. Ja men det er da klart, fordi hun i dansk politik behandles som et nul i samfundsmæssig belysning.

Det er de problemer, som alle vores socialpædagoger efterhånden har fundet ud af vist ikke var så heldige. Nu begynder man at køre den anden vej, nu begynder man at forstå, hvilken betydning den hjemmearbejdende kvinde i virkeligheden havde i samfundsbilledet. Jeg ser, at kvindesagsforkæmperen smiler, men jeg må nok sige, at dette i al fald er udtryk for en respekt for kvinden, hvor hun end arbejder, for hvor meget man end siger, at folk selv skal bestemme deres arbejde, må vi indrømme, at det trods alt i de fleste familier stadig væk er sådan, at det er konen, som passer børnene, hus og hjem, når alt kommer til alt.

Jeg forstår ikke, at man i dette ting stadig væk siger: nu skal det i dette udvalg, nu skal det i det udvalg, dér hører det hjemme, men aldrig vil tale om en sammenlignende lovgivning. Derfor får vi aldrig en lovgivning, der er sammenhængende, og derfor får vi måske heller aldrig en familiepolitik, som kunne løfte os menneskeligt, befolkningsmæssigt og samfundsmæssigt lidt op over det rod, vi står i i øjeblikket.

Mølgaard (DR):

Vel er det sympatisk, godt og nyttigt, at så mange forældre går hjemme og selv tørrer støv af deres små børn og kernefamiliens inventar, men dette skatteforslag fra kristeligt folkepartis side turde da vist være ude på overdrevet. Skulle man endelig gå ind i en seriøs analyse af teorien bag dette forslag, burde man vel også, som en enkelt ordfører har været inde på før, inden man begynder at fradrage i indkomsten, lægge en værdi af udført hjemmearbejde oveni, det ville jo være en delvis parallel til lejeværdien af egen bolig. Er der mon nogen fornuft i

at gå nogen vegne i den retning? Vi tror det oprigtig talt ikke i retsforbundets gruppe, vi tror, at dette forslag ingen problemer løser, men skaber en del nye, og det synes vi ikke der er brug for.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inger Stilling Pedersen) (KrF):

Ja, det er jo ikke sådan, at man ligefrem kan sige tak for en venlig modtagelse af forslaget, men det er jo også typisk, at det var ene mænd, der udtalte sig her, og jeg synes også, at den vurdering, vi fik fra skatteministeren om, at det vil koste 460 mill. kr., har fortalt os noget om værdien af det arbejde, der i dag udføres i hjemmene.

Når vi har ønsket at gøre det på denne måde, er det simpelt hen, fordi vi fandt, at vi her havde et grundlag, som ministeren kunne arbejde videre på. Vi har ikke sagt, hvordan det skal være i enkeltheder, enkelte ting kan måske ikke fungere helt sådan.

Men det, der klart er kommet til udtryk her i dag, og som vi også har fået indtryk af gennem den tid, der er gået forud, er nedvurderingen af det arbejde, der udføres i hjemmene. Hvis éns arbejde skal have samfundsmæssig værdi i dag, skal man altså gå ud og arbejde uden for hjemmene, så er man noget værd. Men vælger man at blive hjemme – og nu står der ægtefælle i forslaget, så det kan altså både være manden og kvinden – for at udføre et stykke virkelig samfundsnyttigt arbejde, regnes det ikke for noget, og hermed tænker jeg ikke på studier af Mao el. lign., som hr. Glistrup var inde på, det er udtryk for en komplet misforståelse af det hele. Jeg ved godt, at jeg ikke er skatteekspert eller nær så klog, som de herrer er i aften, men jeg ved noget om, hvad der ligger bag disse problemer, og jeg tror, at vi virkelig trænger til at få en forståelse af det arbejde, der udføres i hjemmene. Når det er sådan, at kun den ene tjener pengene og den anden udfører et arbejde i hjemmet, hvorfor skulle det så ikke være muligt at overføre noget af det, den ene tjener, på den anden? Jeg ved godt, det slet ikke er det, man arbejder på. Jeg ved også godt, at der er mange såkaldte kvindesagskvinder, der arbejder på, at kvinder skal være selvstændige individer osv. osv. Det skal de også have lov til, men man må også respektere dem, som mener, at det arbejde, der udføres i hjemmet, er af stor sam-